

DECYZJA KOMISJI**z dnia 19 czerwca 2007 r.****w sprawie zakończenia postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu syntetycznych włókien odcinkowych z poliestrów (PSF) pochodzących z Malezji i Tajwanu oraz zwolnienia kwot zabezpieczonych z tytułu nałożenia ceł tymczasowych**

(2007/430/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

po konsultacji z komitetem doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

- (1) W dniu 3 marca 2006 r. Komisja otrzymała skargę złożoną zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego dotyczącą wyrządzającego szkodę dumpingowego przywozu syntetycznych włókien odcinkowych z poliestrów (PSF) pochodzących z Malezji i Tajwanu. Skarga została złożona przez CIRFS (Comité International de la Rayonne et des Fibres Synthétiques) reprezentujący ponad 50 % całkowitej wspólnotowej produkcji PSF.
- (2) W wyniku wszczęcia dochodzenia antydumpingowego w dniu 12 kwietnia 2006 r. Komisja rozporządzeniem (WE) nr 2005/2006⁽²⁾ nałożyła tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty syntetycznych włókien odcinkowych z poliestrów („PSF”) pochodzących z Malezji i Tajwanu („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”). Tymczasowe cła antydumpingowe w formie ceł *ad valorem* w wysokości od 12,4 % do 23 % w przypadku Malezji oraz od 14,7 % do 29,5 % w przypadku Tajwanu miały zastosowanie od dnia 29 grudnia 2006 r.
- (3) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych ujawniono stronom fakty i ustalenia, na podstawie których przyjęto rozporządzenie. Stronom wyznaczono termin, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ogłoszeniem tych informacji.

(4) Niektóre z zainteresowanych stron przedstawiły uwagi w formie pisemnej. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się w formie ustnej.

(5) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację informacji uważanych za niezbędne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Na podstawie tych ustaleń Komisja sformułowała wniosek, że istnieją istotne powody wynikające z interesu Wspólnoty, aby nie wprowadzać środków antydumpingowych względem przywozu PSF z krajów, których dotyczy postępowanie.

(6) Komisja powiadomiła o wszystkich istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza zakończyć postępowanie. Ponadto zainteresowanym stronom wyznaczono termin, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ogłoszeniem tych informacji, oraz umożliwiono im wypowiedzenie się w formie ustnej. Uwagi przedstawione przez strony ustnie bądź na piśmie zostały rozpatrzone oraz, w stosownych przypadkach, uwzględnione w ostatecznych ustaleniach.

(7) Pierwotnie, po konsultacji z komitetem doradczym, Komisja przedłożyła Radzie sprawozdanie o wynikach konsultacji wraz z wnioskiem o zakończenie postępowanie ze względu na interes Wspólnoty.

B. WYCOFANIE SKARGI I ZAKOŃCZENIE POSTĘPOWANIA

(8) W międzyczasie, w drodze skierowanego do Komisji pisma z dnia 23 maja 2007 r., skarżący formalnie wycofał swoją skargę dotyczącą przywozu syntetycznych włókien odcinkowych z poliestrów (PSF) pochodzących z Malezji i Tajwanu.

(9) Zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w przypadku wycofania skargi postępowanie może zostać zakończone, chyba że będzie to sprzeczne z interesem Wspólnoty.

(10) Komisja stwierdziła, iż należy zakończyć obecne postępowanie, ponieważ dochodzenie nie ujawniło żadnych okoliczności wskazujących, iż takie zakończenie byłoby sprzeczne z interesem Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 379 z 28.12.2006, str. 65.

(11) W czasie postępowania Komisja zwróciła się do wszystkich znanych stron, których dotyczy postępowanie, w celu zasięgnięcia ich opinii. Poza przemysłem wspólnotowym, użytkownicy i stowarzyszenia użytkowników składali oświadczenia i/lub wypowiadali się ustnie w sprawie możliwego wpływu wprowadzenia ostatecznych środków. Na podstawie tych nowych ustaleń Komisja sformułowała wniosek, że istnieją istotne powody wynikające z interesu Wspólnoty, aby nie wprowadzać środków antidumpingowych względem przywozu PSF z krajów, których dotyczy postępowanie. Na podstawie poniżej wyłożonych argumentów dokonano oceny ogółu różnorodnych interesów cząstkowych.

Wpływ na importerów i użytkowników

(12) Po wprowadzeniu środków tymczasowych jeden z importerów oraz wielu użytkowników i stowarzyszeń użytkowników wystąpiło z zarzutem, że poziom środków jest szczególnie wysoki, czego skutkiem jest uniemożliwienie tym podmiotom przywozu z ich największych źródeł zaopatrzenia w Azji. Potwierdzili oni argumenty przedstawione już przez innych użytkowników przed wprowadzeniem środków tymczasowych, opisane w motywach od 156 do 158 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, i zgłosili nowe zarzuty.

(13) W celu szczegółowego zbadania znaczenia dla sprawy nowych kwestii podniesionych przez przemysł wykorzystujący produkt objęty postępowaniem, Komisja zwróciła się do stron z prośbą o przekazanie danych i potwierdzających ich dowodów, zachęcając wszystkich użytkowników i ich stowarzyszenia do dalszej współpracy w dochodzeniu. Odnotowano wyższy stopień współpracy w porównaniu z sytuacją przed wprowadzeniem środków tymczasowych, jako że w dochodzeniu współpracowali użytkownicy mający ponad 10 % udziału w łącznej wspólnotowej konsumpcji PSF i około 15 % udziału w łącznym przywozie z krajów, których dotyczy postępowanie. Uwzględniono także uczestnictwo w dochodzeniu głównych stowarzyszeń użytkowników (reprezentujących przedsiębiorstwa posiadające ponad 50 % udziału w łącznej konsumpcji PSF we Wspólnocie), zapewniając w ten sposób dostateczne uzasadnienie sformułowanym ustaleniom i wnioskowi dotyczącym konieczności zakończenia dochodzenia ze względu na interes Wspólnoty.

(14) Zdaniem użytkowników wprowadzenie środków pogłębi problem niedoborów zaopatrzenia w PSF, ponieważ przemysł wspólnotowy nie jest w stanie zaspokoić popytu w UE. Sytuacja ta wpłynie także na wzrost cen PSF, a w konsekwencji także i cen produktów przemysłu przetwórczego, zagrażając ich konkurencyjności na rynku, na którym istotną rolę odgrywa przywóz tanich produktów gotowych. W tych okolicznościach należy się spodziewać w krótkiej perspektywie czasowej spadku zatrudnienia w przemyśle wspólnotowych wykorzystujących PSF.

a) Niedobory zaopatrzenia

(15) Użytkownicy PSF twierdzą, że staną się bardziej uzależnieni od przywozu od bardzo ograniczonej liczby produ-

centów w innych krajach trzecich, gdyż pogarsza się oferowane przez producentów wspólnotowych zaopatrzenie generalnie we wszystkie rodzaje PSF. Jest to spowodowane przekształceniami producentów wspólnotowych, związanymi z odejściem od PSF na rzecz innych produktów. Na przykład La Seda de Barcelona zmniejszyła swoją produkcję PSF, by móc zwiększyć ilość produkowanego politereftalanu etylenu (PET). Niedobory zaopatrzenia pogarszane są także przez problemy z produkcją wywołane pożarem w Trevira w grudniu 2006 r. oraz trudności finansowe Tergal (od listopada 2006 r. pod zarządem w ramach postępowania upadłościowego „procedure de sauvegarde”), który był najbardziej niezawodnym dostawcą PSF dla przędzalnictwa. Na końcu należy przypomnieć, że jeden z producentów wspólnotowych (Pennine Fibres) ogłosił upadłość.

(16) Użytkownicy, w szczególności producenci pościeli i materiałów obiciowych, obawiają się poważnych niedoborów, zwłaszcza w przypadku następujących włókien używanych w produkcji włóknin⁽¹⁾:

1) HCS (włókna silikonowane puste sprzężone), których duże ilości w rozsądnym czasie może dostarczyć tylko jeden koreański producent (poza dostawcami tajwańskimi);

2) LMP: jak twierdzą użytkownicy, tylko jedna firma w Korei byłaby w stanie dostarczyć te włókna w dużych ilościach.

(17) Dodatkowe dane dostarczone przez jednego ze współpracujących producentów wspólnotowych po przedstawieniu tymczasowych wniosków wykazują, że rodzaje PSF sprzedawane przez przemysł wspólnotowy różnią się od rodzajów PSF przywożonych z Malezji i Tajwanu.

(18) Użytkownicy wspólnotowi twierdzą także, że trudno jest przestawić się na inne źródła zaopatrzenia, w szczególności w krajach trzecich niepodlegających środkom antidumpingowym. Argumentowano, że producenci eksportujący PSF potrzebują czasu, by wznowić wywóz do Wspólnoty, zwłaszcza że istnieje ryzyko ponownego wprowadzenia ceł po osiągnięciu przez przywóz określonego pułapu ilościowego. Ponadto, nawet jeśli użytkownicy byłiby w stanie zakupić PSF od nowych dostawców mających siedziby w innych krajach, muszą sprawdzić, czy rodzaje PSF wytwarzane przez tych producentów nadają się do potrzeb ich produkcji. W każdym razie, użytkownicy stwierdzili, że ani we Wspólnocie, ani w krajach trzecich nie ma producentów niepodlegających środkom antidumpingowym i posiadających wystarczające moce produkcyjne, by dostarczyć odpowiednie ilości specyficznych włókien produkowanych na Tajwanie.

⁽¹⁾ Potwierdzają to niezależne źródła. W sprawozdaniu PCI z sierpnia 2006 r. stwierdza się rzeczywiście na stronie 16, że „W pewnych przypadkach przemysł europejski nie jest w stanie zastąpić oferty przemysłu wschodnioazjatyckiego, zwłaszcza w sektorze włókien niskotopliwych i dwuskładnikowych, które pozostaną słabą stroną europejskich przedsiębiorstw włókienniczych.”

(19) Dostępne dane Eurostatu wskazują, że przywóz z Indonezji, Tajlandii i Indii, w przypadku którego środki antidumpingowe zostały uchylone z końcem października 2006 r., w wartościach względnych szybko zwiększył się do końca 2006 r. Powyższe dane mogą sugerować, że na rynku wspólnotowym są już dostępne inne źródła zaopatrzenia. Jednakże dotyczy to wciąż stosunkowo niewielkich ilości, więc producenci ci nie mogą szybko reagować na popyt użytkowników. Jest zatem bardzo prawdopodobne, że w przypadku wprowadzenia środków dotyczących przywozu z Tajwanu i Malezji użytkownicy będą musieli zamawiać większą część potrzebnych im włókien z krajów podlegających cłom antidumpingowym.

(20) Przemysł wspólnotowy nie zgłosił żadnych uwag odnośnie do argumentu przedstawionego w motywie 158 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dotyczącego ograniczonych mocy produkcyjnych przemysłu wspólnotowego w porównaniu z potrzebami wspólnotowych użytkowników PSF. Dowody wskazują na to, iż przemysł wspólnotowy i inni producenci wspólnotowi nie są w stanie lub nie są skłonni do poczynienia wysiłków niezbędnych do zaspokojenia popytu we Wspólnocie. Ponadto dochodzenie przeprowadzone po wprowadzeniu środków tymczasowych wykazało, że użytkownicy wspólnotowi napotykają na poważne trudności z uzyskaniem pewnych rodzajów PSF z krajów trzecich niepodlegających środkom antidumpingowym.

(21) Wiele wskazuje również na to, że zwiększony popyt w innych krajach trzecich na niektóre rodzaje PSF niedostępne we Wspólnocie doprowadził już do wzrostu cen. Zatem sytuacja powstała w wyniku wprowadzenia środków wywiera wpływ także na inne źródła zaopatrzenia.

(22) Sądząc na podstawie powyższych informacji zaopatrzenie w PSF może pozostać problematyczne na rynku wspólnotowym, nawet jeżeli użytkownicy wspólnotowi mają dostęp do pewnych alternatywnych źródeł zaopatrzenia oraz pomimo niedawnego otwarcia nowych fabryk PSF⁽¹⁾ i przywrócenia mocy produkcyjnych w Trevira z końcem marca 2007 r.

b) Wzrost cen PSF

(23) Wspólnotowi użytkownicy PSF twierdzili, że po wprowadzeniu środków tymczasowych odczuli znaczący wzrost

cen niektórych rodzajów PSF, nie tylko z krajów, których dotyczy postępowanie, ale także od innych dostawców z siedzibą w Korei i w Indiach. Na wzrost cen PSF na rynku wspólnotowym miało wpływ także zwiększenie popytu w stosunku do dostępnych źródeł zaopatrzenia niepodlegających środkom antidumpingowym.

(24) Użytkownicy przedstawili informacje, z których wynika, że po wprowadzeniu tymczasowych środków antidumpingowych względem przywozu z Tajwanu i Malezji wzrosły ceny „włókien specjalistycznych” oferowanych przez inne kraje trzecie. Fakt, że użytkownicy wspólnotowi nie mogą w pełni polegać na wspólnotowych dostawcach pewnych rodzajów PSF ani na innych producentach z innych krajów trzecich niepodlegających środkom antidumpingowym, prawdopodobnie doprowadzi w krótkiej perspektywie czasowej do dalszego wzrostu cen.

c) Wpływ proponowanych środków na koszty

(25) Dalsza analiza możliwych skutków wprowadzenia środków ujawniła, że ewentualny wzrost cen surowców może być bardziej dotkliwy dla producentów pościeli i materiałów obiciowych niż dla przedsiębiorstwa. Marża zysku producentów jaśków, kołder, poduszek, materiałów obiciowych itp. wynosi średnio poniżej 5 %, podczas gdy PSF mają 30 % udziału w łącznych kosztach produkcji. Biorąc pod uwagę, że wspomniani producenci są głównymi użytkownikami LMP i HCS, w przypadku których niedobory zaopatrzenia prawdopodobnie pogłębią się po wprowadzeniu środków, ich koszty produkcji mogą wzrosnąć nawet o 6–8 %.

(26) Oczywistym jest, że w przypadku takiego wzrostu kosztów, produkcja pościeli będzie poważnie dotknięta skutkami rosnącej konkurencji z chińskimi produktami gotowymi, w związku z czym producenci ci nie będą w stanie przedstawić atrakcyjnej oferty swoim klientom, to jest dużym sieciom detalicznym o ogromnej sile rynkowej. Decyzja o nałożeniu ceł antidumpingowych na przywóz z Malezji i Tajwanu doprowadzi do dalszego osłabienia ich konkurencyjności.

(27) W motywie 164 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych sformułowano wniosek o ograniczonym wpływie proponowanych środków na przemysł przetwórczy. Na podstawie powyższych faktów i ustaleń dalsze dochodzenie wykazało, że wzrost kosztów użytkowników osiągnie średnio 0,4–1,5 %, podczas gdy w przypadku producentów pościeli, zwłaszcza tych, którzy sprowadzają większość potrzebnych im PSF z Tajwanu, wzrost kosztów może wynieść 6–8 %. Skutki wprowadzenia środków nie będą zatem rozkładać się równomiernie na użytkowników, a sytuacja gospodarcza niektórych z nich ulegnie poważnemu pogorszeniu.

⁽¹⁾ Według informacji przekazanych przez przemysł wspólnotowy, w 2006 r. otwarto nowe fabryki PSF w Polsce, Rumunii i Bułgarii. Nie przedstawiono jednak danych, z których wynikałoby, czy doprowadzi to do wzrostu mocy produkcyjnych w porównaniu z sytuacją w ODS. Nie dostarczono także informacji na temat zmian mocy produkcyjnych przemysłu UE w odniesieniu do zmian popytu.

d) Wzrost cen produktów przetworzonych

(28) Użytkownicy twierdzili także, że jeżeli środki antydumpingowe stosowane względem przywozu z Tajwanu i Malesji zostaną utrzymane na obecnym poziomie, nieunikniony jest wzrost cen produktów przetworzonych na rynku wspólnotowym. Doprowadzi to z kolei do zwiększenia przywozu tanich produktów przetworzonych, co pogłębi problemy przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem. Ostatnie dane statystyczne jasno pokazują, że po wprowadzeniu środków antydumpingowych dotyczących przywozu PSF z Chin, ilości niektórych przywożonych towarów gotowych zawierających PSF ⁽¹⁾ wzrosły o 39 %.

(29) Prawdą jest istnienie związku między wprowadzeniem środków antydumpingowych dotyczących chińskich PSF oraz zwiększeniem przywozu produktów przetworzonych z Chin. Dane statystyczne wskazują na to, że nie jest to odizolowany przypadek oraz że wcześniej wprowadzone środki antydumpingowe dotyczące PSF z różnych krajów trzecich doprowadziły do podobnej reakcji krajów, których dotyczy postępowanie. Wzrost cen PSF obciąży w pełni konsumentów produktów przetworzonych lub nastąpią cięcia w zatrudnieniu we wspólnotowym przemyśle przetwórczym, jeśli ograniczy on swoją produkcję w związku ze zwiększonym przywozem z krajów trzecich.

e) Konsekwencje dla zatrudnienia na rynku wspólnotowym

(30) Dochodzenie wykazało, że produkcja PSF nie należy do pracochłonnych. Przemysł wspólnotowy zatrudnia mniej niż 700 osób we Wspólnocie, podczas gdy przy produkcji PSF we Wspólnocie zatrudnionych jest łącznie mniej niż 3 000 osób. Ze względu na fakt, że, jak wskazano powyżej, większość rodzajów PSF sprzedawanych przez przemysł wspólnotowy różni się od rodzajów PSF przywożonych z Malesji i Tajwanu oraz, biorąc pod uwagę stały wzrost popytu na PSF we Wspólnocie, nie można uznać, by wiele stanowisk pracy było zagrożonych w przypadku niewprowadzenia ostatecznych środków.

(31) Jednakże zgodnie z danymi przedstawionymi Komisji, użytkownicy konsumujący około 10 % PSF we Wspólnocie zatrudniają ponad 7 000 osób przy produkcji wyrobów zawierających PSF. Można zatem zakładać, że w tym przypadku około 70 000 stanowisk pracy jest uzależnionych od przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem, z których co najmniej 10 % związanych jest z produkcją pościeli i materiałów obiciowych, charakteryzującą się, jak wskazano wyżej, bardzo niskimi marżami zysku, a jednocześnie będącą głównym użytkownikiem włókien LMP i HCS. Ponadto, w oparciu o dane o udziale kosztów pracy w kosztach produkcji przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem,

ustalono, że średni wpływ na koszty w wysokości 1 % jest równoważny od 2,5 do 7,75 % kosztów pracy. W związku z tym wprowadzenie ostatecznych środków może w krótkiej perspektywie czasowej doprowadzić do utraty znaczącej liczby stanowisk pracy we wspólnotowym przemyśle przetwórczym w ramach wyrównania wzrostu cen surowców lub w następstwie prawdopodobnej likwidacji lub zmniejszenia produkcji pościeli.

Wpływ na przemysł wspólnotowy

(32) Przed wycofaniem skargi analizowano także wpływ na przemysł wspólnotowy. Dostępne informacje wskazywały na to, że producenci wspólnotowi nie zaopatrują wszystkich użytkowników we Wspólnocie w PSF w pożądanych ilościach i rodzajach.

(33) Ponadto dochodzenie wykazało, że biorąc pod uwagę kapitałochłonność tej branży, poziom inwestycji w przemyśle wspólnotowym jest niski, zaś producenci wolą inwestować w inne produkty, takie jak PET.

Wpływ na dostawców surowców

(34) Jak wskazano w motywie 166 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w dochodzeniu współpracował tylko jeden dostawca surowców. Poparł on jednoznacznie nałożenie ceł, które pozwoliłyby przemysłowi wspólnotowemu na utrzymanie rentowności, a także umocniłyby pozycję jego samego. Dostawca ten nie dostarczył informacji dotyczących wpływu wprowadzenia lub niewprowadzenia środków na prowadzoną przez niego działalność gospodarczą.

Oddziaływanie na środowisko

(35) Jak argumentował przemysł wspólnotowy, produkujący rzekomo 40 % PSF z butelek PET poddanych recyklingowi, oraz stowarzyszenie producentów działających w branży recyklingu, niewprowadzenie ostatecznych środków względem przywozu PSF po cenach dumpingowych z Malesji i Tajwanu ograniczy moce produkcyjne przemysłu wspólnotowego w zakresie przetwarzania odpadowych butelek na PSF. Ponadto twierdzili oni, że niewprowadzenie środków będzie miało niekorzystny wpływ na środowisko ze względu na wzrost emisji CO₂, do którego dojdzie, jeżeli przemysł recyklingowy będzie wysyłał poza Europę odpady plastikowe obecnie sprzedawane wspólnotowym producentom PSF.

(36) Po pierwsze należy zauważyć, że znaczące ilości włókien przywożonych z krajów, których dotyczy postępowanie, to LMP lub włókna używane w przędzalnictwie, podczas gdy, zgodnie z obecnie dostępnymi informacjami, do wytworzenia zarówno LMP, jak i większości włókien używanych w przędzalnictwie niezbędny jest materiał pierwotny.

⁽¹⁾ Artykuły pościelowe i podobne wyposażenie (kołdry, pierzyny, poduchy, pufy i jaśki) wypchane materiałami innymi niż pierze, pokryte lub nie (kod CN 9404 90 90).

- (37) Po drugie, według dowodów przedstawionych Komisji, popyt na pochodzące z Azji butelki PET poddane recyklingowi jest znaczący i rośnie, zatem niewprowadzenie środków antidumpingowych nie będzie stanowić przeszkody dla podmiotów zajmujących się recyklingiem butelek PET w sprzedaży ich produktów na rynku światowym.
- (38) Wreszcie, o ile argument dotyczący CO₂ mógł odgrywać pewną rolę w ramach polityki ochrony handlu, po raz pierwszy przedstawiono go rok po wszczęciu obecnego postępowania, co uniemożliwia należyłą weryfikację jego prawdziwości.
- (42) Zainteresowane strony zostały odpowiednio poinformowane i umożliwiono im przedstawienie uwag.
- (43) Stwierdza się zatem, że należy zakończyć postępowanie antidumpingowe w sprawie przywozu do Wspólnoty syntetycznych włókien odcinkowych z poliestrów (PSF) pochodzących z Malezji i Tajwanu, nie wprowadzając środków antidumpingowych.
- (44) Należy zwolnić cła tymczasowo zabezpieczone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2005/2006,

Wniosek dotyczący interesu Wspólnoty

- (39) Biorąc pod uwagę oświadczenia przedłożone przez różne strony oraz wyniki dochodzenia, stwierdza się, że wprowadzenie ostatecznych środków antidumpingowych względem przywozu PSF po cenach dumpingowych pochodzącego z Malezji i Tajwanu znacząco wpłynie na użytkowników wspólnotowych. Nie można zatem potwierdzić wniosku sformułowanego w motywie 168 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (40) Należy zbadać, czy suma korzyści, które może osiągnąć przemysł wspólnotowy, zrównoważy prawdopodobne straty, w szczególności dla użytkowników i, do pewnego stopnia, dla konsumentów. Zmniejsza się wielkość i zróżnicowanie zaopatrzenia oferowanego przez producentów wspólnotowych. Jest to spowodowane między innymi przekształceniami producentów przemysłowych, związanymi z odejściem od PSF na rzecz innych produktów (na przykład w przypadku la Seda de Barcelona) i trudnościami finansowymi Tergal. Na rynku wspólnotowym występuje problem z zaopatrzeniem w niektóre rodzaje włókien, podczas gdy producenci wspólnotowi nie mogą lub nie są skłonni do poczynienia wysiłków niezbędnych do zaspokojenia popytu. Ponadto wprowadzenie środków prawdopodobnie doprowadzi do znaczącego wzrostu cen niektórych rodzajów PSF, niedostępnych w dostatecznych ilościach we Wspólnocie. Należy także wziąć pod uwagę fakt, że niektórzy użytkownicy PSF (w szczególności producenci pościeli) mają bardzo niskie marże zysku, w związku z czym będą musieli przerzucić na konsumentów każdy wzrost cen PSF lub zaprzestać działalności w przypadku gdy konkurencja z krajów trzecich nie pozwoli im na podniesienie cen.
- (41) W związku z powyższym nie można stwierdzić, że zakończenie postępowania po wycofaniu skargi byłoby sprzeczne z interesem Wspólnoty.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Postępowanie antidumpingowe dotyczące przywozu syntetycznych włókien odcinkowych z poliestrów, niezgrzeblonych, nieczesanych ani nieprzerobionych w inny sposób do przędzenia, objętych kodem CN ex 5503 20 00, pochodzących z Tajwanu i Malezji, zostaje niniejszym zakończone.

Artykuł 2

Rozporządzenie (WE) nr 2005/2006 niniejszym traci moc.

Artykuł 3

Zwalnia się kwoty zabezpieczone z tytułu tymczasowych cel antidumpingowych nałożonych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2005/2006.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji